

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isang Daan at Tatlumpu't Tatlo

Pagbubunyag sa Habi ng Propesiya: Mga Pananaw hinggil sa Panahon ng Pagtatatak sa 144,000

Jeff Pippenger
2024-03-13

Ang lahat ng mga propeta ay nagsasang-ayon sa isa't isa, at silang lahat ay pawang nagpapatotoo nang higit na tiyak hinggil sa wakas ng sanlibutan kaysa tungkol sa mga araw na kanilang kinapamuhayan. Ang kanilang patotoo ay dapat ilapat sa panahong propetiko ng pagtatatakan ng isang daan at apatnapu't apat na libo, sapagkat doon nagaganap ang bunga ng bawat pangitain. Si Isaias, sa ikaanim na kabanata, sa isang pangitain ay pinahintulutang masilip ang Kabanal-banalang Dako, sa panahon ng pagtatatakan ng isang daan at apatnapu't apat na libo, na doon ay nakita niya ang kaluwalhatian ng Diyos. Alam natin na iyon ay pagkatapos ng Setyembre 11, 2001, sapagkat narinig niya, sa ikatlong talata, ang mga anghel na nagsasabing ang lupa noon ay puno ng Kanyang kaluwalhatian.

Nang malapit nang suguin ng Diyos si Isaias na may mensahe sa Kanyang bayan, una Niyang ipinahintulot sa propeta na mamasdan sa isang pangitain ang Kabanal-banalang Dako sa loob ng santuwaryo. Bigla, ang tarangkahan at ang panloob na tabing ng templo ay tila itinaas o inalis, at ipinahintulot sa kanya na tumitig sa kaloob-looban, sa Kabanal-banalang Dako, na maging ang mga paa ng propeta ay hindi marapat pumasok. Sumilay sa harap niya ang isang pangitain ng Jehova na nakaluklok sa isang luklukang mataas at nakataas, samantalang ang laylayan ng Kanyang kaluwalhatian ay pumuno sa templo. Nakapalibot sa luklukan ang mga serapin, gaya ng mga bantay sa dakilang Hari, at sinasalamina nila ang kaluwalhatiang nakapaligid sa kanila. Habang umalingawngaw sa malalalim na himig ng pagsamba ang kanilang mga awit ng papuri, nayanig ang mga haligi ng tarangkahan, na waring niyugyog ng lindol. Sa mga labing hindi nadungisan ng kasalanan, ibinulalas ng mga anghel na ito ang mga papuri sa Diyos. 'Banal, banal, banal ang Panginoon ng mga hukbo,' sigaw nila; 'ang buong lupa ay puno ng Kanyang kaluwalhatian.' [Tingnan ang Isaias 6:1-8.]

Ang mga serapin na nakapaligid sa trono ay labis na napupuspos ng mapitagang pagkamangha habang minamasdan nila ang kaluwalhatian ng Diyos, anupa't ni saglit ay hindi nila tinitingnan ang kanilang sarili nang may paghanga. Ang kanilang papuri ay para sa Panginoon ng mga hukbo. At habang tumatanaw sila sa hinaharap, sa panahong mapupuno ng Kanyang kaluwalhatian ang buong lupa, ang awit ng tagumpay ay umaalingawngaw mula sa isa patungo sa iba sa malamyos na himig, "Banal, banal, banal ang Panginoon ng mga hukbo." Lubos na nasisiyahan silang luwalhatiin ang Diyos; nananahan sa Kanyang presensya, sa ilalim ng Kanyang ngiting pagsang-ayon, wala na silang ninanais pa. Sa pagtaglay ng Kanyang wangis, sa pagtalima sa Kanyang atas, sa pagsamba sa Kanya, natatamo nila ang kanilang pinakamataas na mithiin. Gospel Workers, 21.

Tulad ni Isaias, pinahintulutan din ang propetang Ezekiel na masilayan ang Dakong Kabanal-banalan. Nagsimula ang pangitain ni Ezekiel sa unang kabanata, unang talata.

At nangyari, nang ikatatlumpung taon, sa ikaapat na buwan, sa ikalimang araw ng buwan, samantalang ako'y kasama ng mga bihag sa tabi ng ilog ng Chebar, na nabuksan ang mga langit, at nakakita ako ng mga pangitain ng Diyos. Ezekiel 1:1.

Ang kaniyang pangitain ay nagpapatuloy sa mga sumunod na kabanata, at ito ay pagpapatuloy ng gayunding pangitain sa mga kabanata walo at siyam, na tumutukoy sa pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo. Batid natin ito sa pamamagitan ng kaniyang maingat na patotoo.

At nangyari, sa ikaanim na taon, sa ikaanim na buwan, sa ikalimang araw ng buwan, habang ako'y nakaupo sa aking bahay, at ang matatanda ng Juda ay nakaupo sa harap ko, na dumating sa akin roon ang kamay ng Panginoong Diyos. At tumingin ako, at narito, isang wangis na gaya ng anyo ng apoy: mula sa anyo ng kaniyang mga balakang pababa ay apoy; at mula sa kaniyang mga balakang paitaas ay gaya ng anyo ng kaningningan, gaya ng kulay ng ambar. At iniunat niya ang anyo ng isang kamay, at hinawakan ako sa isang kumpol ng aking buhok; at itinaas ako ng Espiritu sa pagitan ng lupa at ng langit, at sa mga pangitain ng Diyos ay dinala ako sa Jerusalem, sa pintuan ng panloob na pintuang-daan na nakaharap sa hilaga; na doo'y ang luklukan ng larawan ng panibugho, na nagpapasiklab ng panibugho. At, narito, ang kaluwalhatian ng Diyos ng Israel ay naroon, ayon sa pangitaing nakita ko sa kapatagan. Ezekiel 8:1-4.

Ang pangitain ng mga Kabanatang Walo at Siyam na tumutukoy sa dalawang uri na nahuhubog sa panahon ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo, ay "ayon sa pangitaing" nakita ni Ezekiel "sa kapatagan." Ang pangitaing nakita niya sa kapatagan ay tinukoy sa Kabanata Tatlo.

At ang kamay ng Panginoon ay sumasa akin roon; at sinabi niya sa akin, Bumangon ka, humayo ka sa kapatagan, at makikipag-usap ako sa iyo roon. Nang magkagayo'y bumangon ako at humayo sa kapatagan: at, narito, ang kaluwalhatian ng Panginoon ay nakatayo roon, gaya ng kaluwalhatiing nakita ko sa tabi ng ilog ng Chebar: at ako'y nagpatirapa sa aking mukha. Ezekiel 3:22, 23.

Ang pangitain ni Ezekiel tungkol sa "kapatagan," ay gaya ng "kaluwalhatiing" "nakita ni Ezekiel sa tabi ng ilog ng Chebar," at yaon ang pangitain ng unang kabanata, unang talata. Ang pangitain ng pagtatatakan sa ika-siyam na kabanata, at ang pangitain ng "kapatagan," ay mga pagpapatuloy lamang ng pangitain ng ilog ng Chebar. Ito ay pangitain ng kaluwalhatian ng Diyos sa Kabanal-banatang Dako, sa panahon ng pagtatatakan ng isang daan at apatnapu't apat na libo, gaya rin ng pangitain ni Isaias. Ang pangitain ni Isaias ay tumutukoy sa gawa ng Diyos ng pagbabangon ng mga sugo sa panahon ng pagtatatakan, at sa ikalawa at ikatlong kabanata, itinutukoy ni Ezekiel ang mismong gawaing iyon nang higit na detalyado kaysa kay Isaias, sapagkat inilalarawan niya ang isang sugo na magdadala ng isang mensahe sa Adventismong Laodiceano, at upang maunawaan ang mensaheng kanyang dadalhin sa mga taong mapaghimagsik na pinalalagpasan, inuutusan si Ezekiel na kainin ang maliit na aklat, na nasa kamay ng anghel nang Siya ay bumabanoong Setyembre 11, 2001.

Bukod dito, sinabi niya sa akin, Anak ng tao, kainin mo ang nasusumpungan mo; kainin mo ang balumbong ito, at yumaon ka, magsalita ka sa sambahayan ng Israel. Kaya't ibinuka ko ang aking bibig, at pinakain niya sa akin ang balumbong iyon. At sinabi niya sa akin, Anak ng tao, pakanin mo ang iyong tiyan, at puspusin mo ang iyong kaloob-looban ng balumbong ito na ibinibigay ko sa iyo. Nang magkagayo'y kinain ko ito; at sa aking bibig ay naging parang pulot sa katamisan. At sinabi niya sa akin, Anak ng tao, yumaon ka, pumaroon ka sa sambahayan ng Israel, at salitain mo sa kanila ang aking mga salita. Sapagkat hindi ka sinugo sa isang bayan na may di-kilalang pananalita at mahirap na wika, kundi sa sambahayan ng Israel; hindi sa maraming bayan na may di-kilalang pananalita at mahirap na wika, na ang kanilang mga salita ay hindi mo maunawaan. Tunay na kung sa kanila kita sinugo, makikinig sana sila sa iyo. Ngunit ang sambahayan ng Israel ay hindi makikinig sa iyo; sapagkat hindi sila makikinig sa akin: sapagkat ang buong sambahayan ng Israel ay walang hiya at matitigas ang puso. Narito, ginawa kong matigas ang iyong mukha laban sa kanilang mga mukha, at ang iyong noo ay matigas laban sa kanilang mga noo. Gaya ng batong adamante, na mas matigas kaysa sa batong pingki, ay ginawa ko ang iyong noo: huwag mo silang katakutan, ni manglumo ka man sa anyo ng kanilang mga mukha, bagaman sila'y sambahayang mapaghimagsik. Ezekiel 3:1-9.

Ang Hentil sa Biblia ay isang dayuhan, at ang dayuhan ay nagsasalita ng salitang banyaga. Si Ezekiel ay sinugo sa sambahayan ng makabagong Israel, na sa panahon ng pagtatatapan ay ang Iglesiang Adventista ng Ikapitong Araw na Laodiceano, na pinalalagpasan. Ang mensahe sa panahon ng pagtatatapan ng isandaan at apatnapu't apat na libo ay para sa iglesya ng Diyos, na siyang unang hinahatulan; at pagdating ng nalalapit na batas ng Linggo, ang ikalawang tinig sa Apocalipsis kabanata labing-walo ay tumatawag sa kawan ng Diyos na mga Hentil na lumabas mula sa Babilonia. Nang si Isaias, sa kabanata anim, ay kumakatawan sa mga tumatanggap sa tawag na isugo sa mapaghimagsik na sambahayan dala ang mensaheng Laodiceano, siya ay pinaunang binalaan na sila'y isang bayang, sa pagtingin, ay hindi nakapapansin, at sa pakikinig, ay hindi nakauunawa. Itinala ni Isaias ang mismong katangiang iyon na sinipi ni Jesus mula sa Isaias, kabanata anim, nang ilapat Niya ang gayong katangian sa mga Judiong mapagtalo na pinalalagpasan sa kasaysayan ni Cristo.

Sa ikalabindalawang kabanata, ginagamit din ni Ezekiel ang gayunding terminolohiya; sa gayo'y tuwirang itinatakda ang ikalabindalawang kabanata sa panahon ng pagtatatapan ng isang daan at apatnapu't apat na libo.

At ang salita ng Panginoon ay dumating din sa akin, na nagsasabi, Anak ng tao, ikaw ay tumatahan sa gitna ng isang mapaghimagsik na sambahayan, na may mga mata upang makakita, at hindi nakakakita; may mga tainga upang makarinig, at hindi nakikinig: sapagkat sila'y isang mapaghimagsik na sambahayan. Ezekiel 12:1, 2.

Ang Ezekiel kabanata labindalawa ay tumutukoy sa panahon ng pagtatatapan ng isang daan at apatnapu't apat na libo, at sa gayong paggawa ay tinutugunan niya ang huwad na mensahe ng huling ulan na iniaalok ng mga manginginom ng Efraim na namumuno sa sambayanan ng Jerusalem, ang mga manginginom na hindi mabasa ang aklat na tinatakan. Ang kanilang huwad na mensahe ng huling ulan ay nakabatay sa paglalagay ng mga propetikong pangitain ng Salita ng Diyos sa malayong hinaharap.

Sa mga talatang tatlo hanggang labinlima, inatasan si Ezekiel na ilarawan ang bayan ng Diyos na dinadala sa pagkabiha sa Babilonya. Ang pagkabiha sa Babilonya ay kumakatawan sa nalalapit na batas ng Linggo, at sa mga talatang labing-anim hanggang dalawampu, itinutukoy niya ang kagutuman na kaakibat ng pagkawasak ng mga lunsod na nagsisimula sa oras ng dakilang lindol, na siyang nalalapit na batas ng Linggo. Ang mga kapakinabangan ng pamumuhay sa kanayunan sa panahong iyon ng krisis ay doon kinakatawan, at sa mga talatang dalawampu't isa hanggang dalawampu't walo, naroon ang siping kinilala bilang kasalukuyang katotohanan sa kasaysayan ng mga Millerite. Ang siping iyon ay sinipi nang salita-sa-salita sa The Great Controversy sa paglalarawan ng kasaysayan ng mga Millerite sa aklat.

At ang salita ng Panginoon ay dumating sa akin, na nagsasabi, Anak ng tao, ano ang kawikaan na iyan na mayroon kayo sa lupain ng Israel, na nagsasabi, Humahaba ang mga araw, at nabibigo ang bawat pangitain? Kaya sabihin mo sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos: Aking patitigilin ang kawikaang ito, at hindi na nila ito gagamitin bilang kawikaan sa Israel; kundi sabihin mo sa kanila, Malapit na ang mga araw, at ang kaganapan ng bawat pangitain. Sapagkat wala nang magkakaroon ng walang kabuluhang pangitain ni mapanlinlang na panghuhula sa loob ng sambahayan ni Israel. Sapagkat ako ang Panginoon: ako'y magsasalita, at ang salitang aking sasalitain ay mangyayari; hindi na ito ipagpapaliban: sapagkat sa inyong mga araw, O mapaghimagsik na sambahayan, aking sasalitain ang salita, at aking isasagawa ito, sabi ng Panginoong Diyos. Muling dumating sa akin ang salita ng Panginoon, na nagsasabi, Anak ng tao, narito, sinasabi ng sambahayan ni Israel, Ang pangitaing kanyang nakikita ay ukol pa sa maraming araw na darating, at siya'y naghuhula tungkol sa mga panahong malayo pa. Kaya sabihin mo sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos: Wala na ni isa man sa aking mga salita ang ipagpapaliban pa, kundi ang salitang aking sinalita ay gagawin, sabi ng Panginoong Diyos. Ezekiel 12:21-28.

Ang huwad na mensahe ng huling ulan na inihaharap sa panahon ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay nagsasabing, "Nalalawig ang mga araw, at nabibigo ang bawat pangitain." Sa katunayan, hindi ba nabigo yaong mga sugo na kinakatawan nina Moises, Elias, Ezekiel, Isaias, at Juan sa kanilang hula tungkol sa Hulyo 18, 2020? Ang mensahe ng Laodiceang Adbentista sa panahong iyon ay, "ang pangitaing nakikita niya ay ukol pa sa maraming araw na darating, at siya'y naghuhula tungkol sa mga panahong malayo pa." Sa kasaysayang iyon hindi lamang matutupad ang bawat pangitain, kundi ang sugo ay magsasabi sa nawawalang sambahayan ng makabagong Israel, "Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos," "Gagawin kong magwakas ang huwad na salawikain ng Laodiceang Adbentismo." Sabihin mo sa kanila, "Malapit na ang mga araw, at ang katuparan ng bawat pangitain." "Hindi na palalawigin pa ang alinman sa aking mga salita, kundi ang salitang aking sinalita ay gagawin, sabi ng Panginoong Diyos."

Ang mensaheng Laodiceano ay nangangailangan na ipahayag nito na nalalapit na ang mga araw kung kailan magaganap ang katuparan ng bawat pangitain, at ang mga araw na iyon ay ang mga araw ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo. Ang mahalagang puntong hindi dapat mapalampas sa siping ito ay na tuwirang ipinahayag ng Diyos na sa "mga araw" (na kumakatawan sa panahon ng pagtatatak) papatigilin Niya ang "walang-kabuluhang pangitain" ng Adbentismong Laodiceano, ang kanilang "mapagpuring panghuhula," at ang kanilang huwad na "kasabihan."

Papatigilin ng Diyos ang kanilang huwad na mensahe ng huling ulan bago ang nalalapit na batas ng Linggo, sapagkat pinatitigil Niya ito sa mga araw na Kaniyang tinutukoy. Ipinatitigil Niya ito sa pamamagitan ng pagpapatibay sa tunay na mensahe ng huling ulan habang itinataas Niya ang mga hinirang upang maging watawat sa nalalapit na batas ng Linggo. Ang mga hinirang na iyon ay tinatatakan bago ang “lindol.”

Ang kabilang paraan na Kaniyang ipinatitigil ang walang-saysay na kawikaan ng huwad na mensahe ng Huling Ulan ay ang pagdating ng mga kahatulan ng Diyos na hindi inaasahan at palalâ nang palalâ, na dumarating bilang lubhang nakagugulat na sorpresa sa mga anak ng kadiliman, ngunit bahagi ng mismong mensaheng matagal nang ipinanghuhula ng mga anak ng liwanag. Ang kasaysayang ating pinapasukan ngayon ay malapit nang harapin ng mga kahatulan ng Diyos. Ang mga kahatulang iyon ay paulit-ulit na inilalarawan sa Salita ng Diyos, at ang panahon ng pagseselyo, na nagsimula noong Setyembre 11, 2001, ay siyang dako kung saan dapat dumating ang bawat pangitain, kabilang ang mga pangitain ng mga kahatulan ng Diyos, sapagkat kailanman ay hindi nabibigo ang Kaniyang Salita.

Sa mga naunang artikulo, ipinakita namin na ang unang tatlong kabanata sa aklat ni Daniel ay kumakatawan sa tatlong mensahe ng mga anghel sa Apocalipsis kabanata labing-apat. Ang ikalawang kabanata ay ang ikalawang mensahe ng anghel, at samakatuwid ay isang paglalarawan ng ikalawang pagsubok sa panahon ng pagtatatapan. Ang unang pagsubok ay ang unang kabanata, at ito ang pagsubok ukol sa pagkain—kung pipiliin ng isang tao ang pagkaing makalangit o ang pagkain ng Babilonia. Ang ikalawang kabanata ay ipinakatawan ng nakatagong katotohanan sa loob ng panaginip ni Nebukadnezar hinggil sa larawan ng mga hayop, na mga kaharian.

Ang Daniel 2 ay kumakatawan sa pagsubok ng larawan ng hayop sa panahon ng pagtatatak ng isandaan apatnapu't apat na libo, at naglalaman ito ng isang pagkaunawang nakatago, sapagkat hindi maalala ni Nebukadnezar ang panaginip. Ito'y kumakatawan sa isang nakatagong katotohanang binubuksan sa kasaysayan ng isandaan apatnapu't apat na libo, at isang nakatagong katotohanan hinggil sa mga kaharian sa biblikal na propesiya na kinakatawan sa larawan. Iyon ay kumatawan sa isang pagsubok na may kinalaman sa buhay o kamatayan para kay Daniel at sa tatlong magiging, at gayundin para sa mga pantas na Kaldeo na kumain ng pagkaing Babilonyo.

Ipinakita kay Ellen White na mahuhubog ang larawan ng hayop "bago magsara ang panahon ng probasyon, sapagkat ito ang dakilang pagsubok para sa bayan ng Diyos, na sa pamamagitan nito ay pagpapasiyahan ang kanilang walang hanggang kahihinatnan." Ang nakatagong panaginip ni Nebukadnezar ay kumakatawan sa pagsubok na iyon. Ang nakatagong katotohanan tungkol sa larawan na nahayag sa mga araw na ito, sa panahong ang katuparan ng bawat pangitain ay hindi na pinatatagal, ay ito: na si Jesus, bilang ang Alfa at Omega, ay nagsaad, sa una at sa huling pagtukoy sa mga kaharian sa propesiya ng Bibliya, na ang ikawalong hayop ay buhat sa pito.

Ang ikawalong hayop ng Pahayag kabanata labimpito, yaong kabilang sa pito, ay ang kapapahan na muling naibalik sa trono ng daigdig; at ang lalong malalim na tagong hiwagang nahayag ay ito: habang ang Estados Unidos ay lumilikha ng isang larawan ng hayop sa bansang ito, ito rin ay kakatawanin ang penomenon ng ikawalo, na kabilang sa pito. Ang ikaanim na pangulo mula sa

Panahon ng Wakas noong 1989, na siyang mayamang pangulong nagpukaw sa buong saklaw ng dragon, ay tumanggap ng isang nakamamatay na sugat na pampulitika sa kamay ng mga progresibo, woke, liberal na mga globalista noong 2020, samantalang ang Republikanong sungay ay pinaslang sa mga lansangan ng walang-Diyos na hayop ng Pahayag kabanata labing-isa.

Kasabay nito, ang kilusang ikatlong anghel ay tumanggap ng isang nakamamatay na sugat noong Hulyo 18, 2020, sa mga kamay ng ateistikong hayop ng Apocalipsis kabanata labing-isa. Ang kilusang iyon ay binubuo ng mga Adventista ng Ikapitong Araw na Laodiceano, at noong 2023, ang kilusan ay ibinangon bilang kilusang Filadelfiano ng ikatlong anghel. Kapuwa mga sungay ay pinaslang noong 2020, at kapuwa mga sungay ay tumindig pagkaraan ng tatlo't kalahating makasagisag na araw. Ang pagbuo ng pampolitikang larawan ng hayop ay binubuo ng pagsasanib ng Simbahan at Estado sa Estados Unidos, at ang hayop na kanilang ginagawan ng larawan sa mga huling araw ay ang ikawalong hayop, na mula rin sa pito. Kapag ang larawan ng hayop ay nabuo sa Estados Unidos, tataglayin nito ang mismong propetikong katangian ng ikawalong hayop ng Roma.

Kapag natupad na sa tunay na Protestanteng sungay ang pagsubok ng larawan ng hayop, yaong mga kumikilala sa mga propetikong katotohanang kaugnay ng pagkakabuo ng larawan ng hayop sa kapuwa sungay ng hayop na mula sa lupa ay tatatakan magpakailanman ng larawan ni Cristo. Yaong mga mangmang na dalaga na tumanggap sa walang kabuluhan at mapagpuring pangitain ay mahuhubog na sa kanila ang larawan ng hayop magpakailanman.

Ito ang nakita ng propetang Ezekiel nang sa harap ng kaniyang namamanghang paningin ay inilarawan ang mga sagisag na nagbubunyag ng isang Kapangyarihang naghahari sa mga usapin ng mga pinunong makalupa. Ang mga gulong na nagsasalubong sa isa't isa ay pinakikilos ng apat na nilalang na buhay. At mataas sa lahat ng mga ito 'ay ang wangis ng isang luklukan, na sa anyo'y tulad ng safiro; at ang nakaluklok sa ibabaw ng wangis ng isang luklukan ay isang wangis na wari'y anyong-tao.' Ezekiel 1:26, RSV.

Ang mga gulong, na lubhang masalimuot anupa't sa unang tingin ay waring magulo, ay gumalaw sa ganap na pagkakatugma. Ang mga makalangit na nilalang ang nagpapakilos sa mga gulong na iyon. Ang masalimuot na takbo ng mga pangyayari sa kasaysayan ng tao ay nasa ilalim ng banal na pamamahala. Sa gitna ng alitan at kaguluhan ng mga bansa, Siya na nakaluklok sa ibabaw ng mga kerubin ay patuloy na gumagabay sa mga usapin ng daigdig na ito. Itinalaga ng Diyos sa bawat bansa at indibidwal ang isang lugar sa Kaniyang dakilang plano. Sa kasalukuyan, ang mga tao at ang mga bansa, sa pamamagitan ng kanilang sariling pagpapasya, ay nagtatakda ng kanilang kapalaran, at ang Diyos ay nangingibabaw sa lahat para sa katuparan ng Kaniyang mga layunin.

Ang mga propesiyang ibinigay ng dakilang Ako Nga sa Kanyang Salita ay ipinaalam sa atin kung nasaan tayo sa pagkakasunod-sunod ng mga kapanahunan. Ang lahat ng ipinahayag na ng propesiya hanggang sa kasalukuyan ay naitala sa mga pahina ng kasaysayan, at ang lahat ng darating pa ay matutupad ayon sa pagkakasunod-sunod nito.

Ipinahahayag ng mga tanda ng panahon na tayo ay nasa bungad ng mga dakila at taimtim na pangyayari. Lahat sa ating sanlibutan ay nasa pagkabalisa at kaguluhan. Ang Tagapagligtas ay

naghayag ng hula tungkol sa mga pangyayaring mauuna sa Kanyang pagparito: “Makakarinig kayo ng mga digmaan at mga alingawngaw ng digmaan... . Magbabangon ang bansa laban sa bansa, at ang kaharian laban sa kaharian; at magkakaroon ng mga taggutom, at mga salot, at mga lindol sa iba't ibang dako.” Mateo 24:6, 7. Kinikilala ng mga pinuno at mga estadista na may isang dakila at mapagpasiyang bagay na malapit nang maganap—na ang sanlibutan ay nasa bingit ng isang napakalubhang krisis.

Ang Bibliya, at ang Bibliya lamang, ang nagbibigay ng wastong pananaw hinggil sa mga pangyayaring ngayo’y nagpapauna na ng kanilang mga anino, na ang alingawngaw ng kanilang paglapit ay nagpapayanig sa lupa at nagpapahina sa mga puso ng mga tao dahil sa takot. ‘Narito, wawasakin ng Panginoon ang lupa at gagawing ilang, at babaluktutin Niya ang mukha nito at pangangalatin Niya ang mga naninirahan dito.’ ‘Sapagkat kanilang nilabag ang mga kautusan, niyurakan ang mga tuntunin, binali ang walang hanggang tipan. Kaya’t isang sumpa ang lumalamon sa lupa, at ang mga naninirahan dito ay nagdurusa dahil sa kanilang pagkakasala.’ Isaias 24:1, 5, 6, RSV.

'Sa aba! sapagkat ang araw na yaon ay dakila, anupat walang katulad nito: yaon ang mismong panahon ng kapighatian ni Jacob; ngunit siya'y maliligtas mula roon.' Jeremias 30:7.

'Sapagkat ang Panginoon, na aking kanlungan, maging ang Kataas-taasan, ay ginawa mong tahanan; walang kasamaan ang sasapit sa iyo, ni anumang salot ay lalapit sa iyong tahanan.' Awit 91:9, 10.

"Hindi bibiguin ng Diyos ang Kaniyang iglesia sa oras ng kaniyang pinakamatinding panganib. Ipinangako Niya ang pagliligtas. Ang mga simulain ng Kaniyang kaharian ay pararangalan ng lahat ng nasa ilalim ng araw." *Historical Sketches 277-279.*

Ang "masalimuot na pag-uugnayan ng mga pangyayaring pantao" ang siyang inilarawan ng mga gulong na nagsasalikop sa isa't isa sa pangitain ni Ezekiel hinggil sa Kabanal-banalang Dako, sa panahon ng pagtatatakan. Ang mga pangyayaring iyon ay nasa ilalim ng pamamahala ng Diyos, sapagkat ang mga iyon ang katuparan ng lahat ng mga pangitain ng Salita ng Diyos, na nasusumpungan ang kanilang pangwakas at ganap na kaganapan sa panahon ng pagtatatakan. May isang "tunog" na nagpapakilala sa "isang sukdulang krisis" na ang "sanlibutan ay nasa bingit" na ng pagkakatanto. Ang "tunog" na iyon ang nagdudulot na "mayanig ang lupa at manghina ang mga puso ng mga tao dahil sa takot." Kapwa ang pagyanig ng lupa at ang panghihina ng mga puso ng mga tao dahil sa takot ay mga sagisag ng tunog ng ikapito at panghuling Trumpeta, na siyang ikatlong "aba."

Ang pagpapagalit sa mga bansa na idinulot ng Islam ng ikatlong “sa aba” ay gaya ng isang babaing nagdaramdam sa panganganak, at sa gayon ay kumakatawan sa isang lumalago at lalong umiigting na krisis. Nagsimula ang umiigting na krisis na iyon noong ika-11 ng Setyembre, 2001; at noong ika-7 ng Oktubre, 2023, sumapit ang kasunod na matinding sakit ng panganganak, at sapagkat kailanman ay hindi nabibigo ang Salita ng Diyos, ang susunod na sakit ng panganganak ay darating di maglalaon, at ito’y magiging lalong nakapipinsala. Nananahan ka pa rin ba sa isang lungsod?

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Sa paningin ng propeta, ang gulong sa loob ng gulong, ang anyo ng mga buhay na nilalang na kaugnay ng mga iyon, ang lahat ay waring masalimuot at di-maipaliwanag. Ngunit ang kamay ng Walang-hanggang Karunungan ay nakikita sa gitna ng mga gulong, at ganap na kaayusan ang kinalabasan ng Kaniyang gawa. Bawat gulong, na pinapatnubayan ng kamay ng Diyos, ay kumikilos sa ganap na pagkakatugma sa lahat ng iba pang gulong. Ipinakita sa akin na ang mga makataong kasangkapan ay may hilig na maghangad ng labis na kapangyarihan at tangkaing pamahalaan ang gawain sa kanilang sarili. Sila'y labis na isinasantabi ang Panginoong Diyos, ang Makapangyarihang Manggagawa, sa kanilang mga pamamaraan at mga plano, at hindi ipinagkakatiwala sa Kaniya ang lahat ng nauukol sa pagsulong ng gawain. Walang sinuman ang dapat, kahit sa isang saglit, mag-akala na kaya niyang pangasiwaan ang mga bagay na nauukol sa dakilang AKO NGA. Ang Diyos, sa Kaniyang probidensiya, ay naghahanda ng daan upang ang gawain ay magawa sa pamamagitan ng mga kasangkapang pantao. Kaya't tumindig ang bawat tao sa kaniyang puwesto ng tungkulin, upang gampanan ang kaniyang bahagi sa panahong ito, at malaman na ang Diyos ang kaniyang Tagapagturo. Testimonies, tomo 9, 259.